

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Norden [2]

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 159. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-idm140187297820848.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

2.

Studenten sad engang forstemt
I Vinternat,
I fremmed Kløgt han tro'de gjemt
Al Livets Skat;
Da lød en hjemlig Harpeklang
Omkring hans Vraa,
Da følte han en mægtig Trang
I Hjertet slaa;
Og Norden gik op for hans Tanke.

Thi Mindets Stjernehimmel svam
Paa Tonens Hav,
Og Haabets gyldne Straalekam
Steg op deraf,
Og Fremtid sank til Fortids Barm
I Nuets Leg;
Da svulmed Styrken i hans Arm,
Og Modet steg;
Thi Fremtiden ejed hans Tanke.
160 Studenten slog sin Vimpel ud
Til Vikingtog;
Med Vaarens Luft som Vaarens Bud
Han kjæk uddrog,
Og Upsal, Kjøbenhavn og Lund
Har hørt hans Pagt,
Og Livsens-Ordet i hans Mund
Har viist sin Magt;
Thi Norden blev Folkenes Tanke.

Studenten sjunger nu hver Dag
Sit glade Haab;
Det flammer højt i Brødres Lag
Ved Druens Daab;
Men engang vorder han til Mand,
Hans Sang til Daad,
Og aldrig, aldrig svigter han,
Før han har naa't,
At Norden er mer end en Tanke!